

καὶ τὰ θέλητρα τῆς λαμπρᾶς ἐργατικῆς κατέστησαν εὐθὺς τὰς αἰθούσας του περιφήμου. Ἐπὶ ἐν περὶπου ἔτος εἰργάσθη ἡ Μαρία ἐν τῇ μυροπωλείᾳ τούτῳ, ὅτε ἡμέραν τινὰ οἱ θαυμασταὶ τῆς ἔμειναν ἀπέλπιδες ὡς ἐκ τῆς αἰφνιδίας αὐτῆς ἐξαφανίσεως ἀπὸ τοῦ καταστήματος. Ὁ κύριος Λεβλάν ἠδυνάτει καθ' ὁλοκληρίαν νὰ δώσῃ λόγον τῆς ἀπουσίας τῆς, καὶ ἡ κυρία Ροζέτου κατέστη παράφορος ἐξ ἀνησυχίας καὶ τρόμου. Αἱ ἡμεριδὲς εὐθὺς ἐπελάθοντο τοῦ ζητήματος, καὶ ἡ ἀστυνομία ἠτοιμάζετο νὰ προβῇ εἰς σοβαρὰς ἐρευνάς, ὅτε μίαν πρωΐαν μετὰ παρέλευσιν ἑβδομάδος, ἐφάνη καὶ πάλιν ἡ Μαρία κατὰ τὸ συνήθες εἰς τὸ ἐν τῷ καταστήματι λογιστήριόν τῆς, ὕγιης μὲν, ἀλλὰ μὲ μορφήν προδίδουσαν ἐλαφρὸν θλίψιν. "Ὀλοι αἱ ἀνακρίσεις, πλὴν τῶν ἰδιαιτέρως γενομένων, κατέπαυσαν εὐθὺς. Ὁ Λεβλάν ἐδείκνυνεν, ὡς καὶ πρότερον, πλήρη ἄγνοιαν. Μαρία καὶ ἡ κυρία Ροζέτου ἀπήντησαν εἰς ὅλας τὰς γενομένας ἐρωτήσεις, ὅτι ἐκείνη διήλθε τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα ἐν τινι συγγενικῇ οἰκίᾳ ἐν τῇ ἐξοχῇ. Καὶ οὕτως ἡ ὑπόθεσις ἔληξε καὶ ἐλησμονήθη ὁλοτελῶς, διότι ἡ νεάνις, ἵνα ἀπαλλαγῇ τῶν προπετῶν περιέργων, ἐγκατέλιπε τὸ μυροπωλεῖον καὶ ἐζήτησεν ἔσθλην εἰς τὸν ἐν ὁδῷ ἁγίου Ἀνδρέου μητρικὸν τῆς οἶκον.

Πέντε περὶπου μῆνες εἶχον παρέλθει ἀπὸ τῆς εἰς τὸν μητρικὸν οἶκον ἐπανόδου τῆς Μαρίας, ὅτε καὶ πάλιν οἱ φίλοι τῆς ἐταράχθησαν, ἔνεκεν αἰφνιδίας καὶ νέας ἐξαφανίσεως. Ἐπὶ τρεῖς ὅλας ἡμέρας οὐδὲν ἠκούσθη περὶ αὐτῆς, τὴν δὲ τετάρτην ἀνευρέθη τὸ πτώμα τῆς πλέον ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα (\*), παρὰ τὴν ὄχθην τὴν κειμένην ἀπέναντι τοῦ τετραγώνου διαμερίσματος, οὗτινος τὴν μίαν τῶν πλευρῶν ἀποτελεῖ ἡ ὁδὸς τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου, εἰς μέρος μικρὸν ἀπέχον τῶν ἀποκέντρων περιχώρων τοῦ διαφράγματος τῆς Ρούλης (\*\*).

Ἡ ἀπάνθρωπος δολοφονία (διότι τὰ πάντα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐδείκνυν προφανῶς, ὅτι εἶχε διαπραχθῇ δολοφονία,) ἡ νεότης τοῦ θύματος, καὶ πρὸ πάντων τὸ πρόδηλον τῆς πράξεως, τὰ πάντα συνέτεινον, ἵνα συγκινήσωσι σφοδρῶς τοὺς αἰσθητοὺς Παρισινούς. Οὐδὲν ἄλλο παρόμοιον συμβεβηκὸς ἐνθυμούμαι παρασχὼν τοσοῦτο ζῶηράν καὶ γενικὴν ἐντύπωσιν. Ἐπὶ τινὰς ἑβδομάδας αἱ πολιτικαὶ συζητήσεις τῆς ἡμέρας ἐξέπνευσαν ἀφ' ἐαυτῶν, ὑποχωρήσασαι εἰς τὰς περὶ αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ ἀντικειμένου συζητήσεις. Ὁ νομάρχης κατέβαλεν ἐκτάκτους προσπαθείας καὶ ὅλοι αἱ δυνάμεις τῆς παρισινῆς ἀστυνομίας ἐτέθησαν πυρετωδῶς εἰς ἐνέργειαν.

(Ἀκροαθεῖ)

(\*) Οὐδύων.

(\*\*) Weeharoken.

## Ο ΠΑΡΙΣΙΝΟΣ ΛΙΜΟΚΟΝΤΟΡΟΣ

Ἡ περιγραφὴ τῶν ἡμετέρων λιμοκοντόρων ὀλίγον θὰ εἰκίνει τὸ ἐνδιαφέρον. Τοὺς γνωρίζετε ὅλοι κάλλιστα. Ἄλλως ὅμως ἔχει τὸ πρῶγμα διὰ τὸν εἶρωτα καὶ ἀγέρωχον Παρισίνον περιπατητὴν τῶν Βουλευμάτων, σῆτινος τὴν κατωτέρω πιστὴν εἰκόνα παρέχει ἡμῖν ὁ Paul Ginisty.

Ἐῖτε τερσαροκοντούτης, ὠραῖος γεγάς, ἀλλ' ὀλίγον κυρτός. Οἱ κρόασοί του εἶνε ὑπόγαιοι. Τὸ ὅλον αὐτοῦ ἀποπνέει τὴν ἰδιάζουσαν εἰς τοὺς τοιοῦτους Παρισινὸς χάριν. Τείνει τὴν χεῖρα, ἀδιαφύκως. Συνδιαλέγεται δι' ἄλλοκότον διαλέκτον. Ἐκσφενδονίζει αἶφνης ὡς σφαῖραν κυκλὸν τινα ἀστεῖσμόν, καὶ ἔπειτα ὑποκλίνεται καὶ ἐξακολουθεῖ τὴν πορείαν του, ἐν ᾧ ἀκούω τὰ λέγει περὶ ἐμὲ "τὸ λιμοκοντόρος!",

Περιπατητὴς τῶν Βουλευμάτων! Ἀλλὰ τὶ μέρος λόγου εἶνε ἡ ποδὸν τὸ ἄτομον τοῦτο; Ἀς ἐξηγηθῶμεν σαφέστερον.

Μὴ συγχέετε αὐτὸν πρὸς τὸ καλούμενον gommeux. Ὁ περιπατητὴς τῶν Βουλευμάτων ἀρκεῖται τὰ ζῇ ὡς πλάσμα ἄτοπον, ὡς παραφρονία τις μεταξὺ τῶν λοιπῶν ἀνθρώπων. Δὲν ἐνδιαφέρεται περὶ ἄλλων κομψομένων, φορόντων βραχείας καὶ στεγὰς περισκελίδας καὶ ὑποδήματα μυτηρά. Ὁ ἡμέτερος περιπατητὴς, ἔχει τὸ περιπατεῖν ὡς ἔργον. Διέρχεται τὸ βουλευμάτων, ἀγέρωχος ἐπὶ τῇ ἀσχημίᾳ του, ἀλαζῶν, προκαλῶν τοὺς ἐμπαιγμούς, καὶ διέρχεται αὐτὸ ἀδιακόπως.

Ὁ περιπατητὴς οὗτος ἔλαβε κατοχὴν ἐπὶ τῶν πλακῶν τοῦ πεζοδρομίου, ἔχει ἐγκαθιδρυθῇ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ αἰωνίου αὐτοῦ περιπάτου ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Μαγδαληνῆς μέχρι τῆς ὁδοῦ Μονμάρτης, ἐδημιούργησεν ἕδιον ἐπάγγελμα

\* \*

Τὸ ἀμυντικὸν καὶ ἐπιθετικὸν ὅπλον τοῦ περιπατητοῦ τῶν βουλευμάτων εἶνε τὸ σκῶμμα. Σκώπτει τὰ πάντα, σκώπτει καὶ σᾶς καὶ ἑαυτὸν ἔτι, πρὸ πάντων ἑαυτὸν, κατὰ τρόπον θελκτικώτατον.

Πῶς ζῇ; Δι' ἐνὸς σκώμματος, ὅχι, ἐννοεῖ τις, κατὰ τὴν κυρίαν τῆς λέξεως σημασίαν, ἀλλ' ἐν τῇ σημασίᾳ αὐτοῦ τῇ ὅλως παρισινῇ, ἥτις ἐμφαίνει τι γελοῖον, ἀρεπίδεκτον πάντοτε ἀπαντήσεως. Διὰ τοῦ πνεύματός του; Διατὶ ὅχι; Καὶ δι' αὐτοῦ πολλάκις.

Πόθεν κατάγεται; Τὸ τοιοῦτον ἐν Παρίσις δὲν ἐξετάζεται. Ὁραὶ τις ἢ καὶ μετρία χαριτολογία καθιστᾷ περιττὴν πῶσαν περαιτέρω ἐξήγησιν. Ἄλλως τε, εἶνε γνωστὸς εἰς ὅλους. Γηράσκων δὲ, καθίσταται ἀληθὲς μαγὰ διὰ τὸ βουλευμάτων. Καὶ ἔπειτα, σκέφθητε! ἄνθρωπος (ὡς τριακοταετίαν ὀλὴν ἐπὶ τοῦ βουλευμάτων! Καὶ πῶς διέρχεται ἔτι τὰς νύκτας του! πῶς γενματίζει! πῶς παράγει ἀκόμη ἐντύπωσιν πρὸ τῶν βλεμμάτων τῶν γεαγίδων, αἵτινες τὸν θεωροῦσι, χαίρουσαι! Ἀνθρώπος ἐξακολουθεῖν ἀκόμη νὰ ἔχῃ τὸν ῥοῦν του ἀφιερωμένον εἰς τὰ λογοπαίγνια! Εἶνε θεὸς εἰς τὸ εἶδος του

Τὸ ἔργον του; Οὐδέποτε ἐστάθη, ἰδοὺ τὸ πᾶν. Καὶ ἂν ποτε τῷ συνέβη τὸ τοιοῦτον ἀπευχετῶν, ἐφέλαθεν ἐννοεῖται τὸ πρῶγμα ἐπὶ ἀστεῖαν ἐποψίαν.

\* \*

Εἶμαι ἀνέκαθεν φίλος τῶν καθαρῶν πραγμάτων. Ἐὰν, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει, μοι συστήσωσιν ἕνα ὡς μεσίτην, πρὶν ἐπεκτείνω τὰς μετ' αὐτοῦ σχέσεις μου, ἔχω τὴν ἀδιακρίτως τὰ ἐξετάσω πρῶτον λεπτομερῶς τὰ κατ' αὐτόν δι' αὐτὸ δὲ περιπατητῆς τῶν βουλευμάτων, ὁ ἀληθὴς περιπατητῆς τῶν βουλευμάτων, μὴ φαίνεται τι καθ' ὅλοκληρίαν ἀσφάδες. Ἀνθρώπος περὶ οὗ οὐδὲν ἄλλο γνωρίζει τις εἰμὴ ὅτι συγγράζει εἰς τὰς λέσχας καὶ περιποιεῖται τὰς κυρίας.

Γνωρίζω, ὅτι εἶνε προσφιλεὶς εἰς θύλους καὶ ἔχει ἀνεπίληπτον τὸ ἐξωτερικόν. Αὐτὰ τοῦλάχιστον εἶνε τὰ δύο τοῦ ἀπαραίτητα πλεονεκτήματα! Γνωρίζω ὅτι ἔχει συνάψει δύο ἢ τρεῖς μετομαχίας. Ἀλλὰ ποῖοι εἶνε οἱ πόροι, τὰ εἰσοδήματά του;

Μισεῖ τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὴν ἐμπάλλει! Ἐκεῖ θὰ ζητήσωσι λόγον τῶν πράξεών του. Ἄλλως τε, γνωρίζει ὅτι εἰς οὐδὲν μέρος τὸ στάδιον τῆς ἐνεργείας εἶνε δι' αὐτὸν τόσον εὐρὺ ὡς εἰς τὸ στενὸν διάστημα ἐνθα ἔχει περιλεισθῇ καὶ τελεῖ τὴν τακτικὴν του πορείαν.

Ὁ κόσμος διὰ τὸν τυχοδιωκτικὸν τοῦτο πλᾶσμα εἶνε ἐπιεικέστατος. Τόσον εἶνε ἐνήμερος αὐτοῦ ὁ δαίμων εἰς δόλην τὴν κοινωρικὴν κίνησιν! Γνωρίζει τόσον τελείως ὅλα τὰ μέρη "εἰς ἃ συρρέει κόσμος, καὶ τὰ μὴ τοιαῦτα! Οἱ χρηστοὶ ἄνθρωποι τὸν θαννάζουν μετ' ἐνδομῆς χαίροντες, καὶ περιμένουν τὴν δόσιν αὐτοῦ τὸ σύνθημα, ἵνα τὸν ἀκολουθήσωσι! Πράττει ἀναρίθμητα σφάλματα, ἀλλ' οὐδέποτε καὶ σφάλμα τι περὶ τὴν καλλισθησίαν.

Ἀδιάφορον ἂν κατοικῇ ἐν ξενοδοχείῳ μετ' ἐπίπλων, ἂν διήλθε τὴν νύκτα παρὰ τινὶ ἐλευθέρῳ ρεάνιδι, καὶ κατόπιν, δόσις ἐκ τύχης διέρχεται πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐπισπύδης τὸ βῆμα ἵνα προλάβῃ ἀπενεχταίαν τινὰ σκηρῇ.

Ἀδιάφορον ἂν τὸ θυλάκιόν του δὲν φιλοξενῇ ἄλλο τι εἰμὴ ὀλίγα σήματα τῆς λέσχης, καὶ ἐὰν δὲν ἔχῃ διὰ τὴν ἐπαύριον εἰμὴ ὅτι ἀποκομίσῃ ἐκ τῶν συναντήσεων τῆς ἡμέρας. Ἀδιάφορον ἂν αἱ ἀδριστεὶ ὑποθέσεις εἰς ἃς ἀναμνηστέται, ὅσους ὀλίγον παισιματιοδικεῖον, ἀδιάφορον ἐὰν εἶνε προμηθευτῆς γυναικῶν. Ἀγ' ἥς ἡμέρας ἐχειροτομήθη περιπατητῆς τῶν βουλευμάτων, τὰ πάντα τῷ εἶνε ἐπιτετραμμένα!

Καὶ ἡμεῖς, οἱ μωροὶ, οἱ ἀγαθὶ καὶ εὐαπάτητοι ἐπαρχῶται, ἡμεῖς εἰμεθα οἱ ἐξαπαλλόμενοι οὐτὸν οὕτω κατὰ τῶν ποιῶν, διὰ τῆς μετομαχίας ταύτης ὑπὸ τὴν ὁποίαν τὸν ἐννοούμεν.

\* \*

Πῶσα μεγάλη πόλις ἔχει καὶ τοὺς ἀγύρτας αὐτῆς, χρυδαίλους ἢ ἀριστοκρατικούς. Καὶ θὰ ἡδυνάμην εὐκόλως τὰ κάμω τὴν ἀκριβῆ περιγραφὴν τῆς παρισυνῆς ταύτης λέπρας, ἂν ὁ περιπατητῆς τῶν βουλευμάτων δὲν εἶχε μὴ τὰς καὶ τινὰς καλὸς ρένω, ἔχοντας ἄλλως τε πολὺ μεγαλειτέραν αὐτοῦ ἀξίαν.

Οἱ ἔντιμοι οὗτοι ρεοὶ τὸν ἀπομιμοῦνται ἐκ θαυμασμοῦ πρὸς τὸ σκεπτικὸν αὐτοῦ ὄψος, μὴ ἐννοοῦντες οἱ ἀνόητοι, ὅτι ὁ χρηστὸς ἄνθρωπος ἔχει ἀξίαν ἀντολογιστικὴν μεγαλειτέραν ἐκείνου.

Εἰς τοῦτο δὲ παρασύρονται ἐκ τῶν ἀρχαίων παραδόσεων, ἐκ τῶν κομψομενῶν ἐκείνων περὶ τῶν ἐλεγχῶν ὁ Βαλζάκ:

— Δός μοι εἰκοσι τοιοῦτους, καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὑπόσχομαι τὴν εὐρὴν ἄνδρα ἱκανοῦς τὴν διοικήσῃ τὴν οἰκουμένην.

Ἀλλ' οἱ καιροὶ ἡλλοῦσαν, καὶ τὸν δανθὴν διεδέχθη ὁ περιπατητῆς τοῦ βουλευμάτων, ὃν ἐκ δημότων ἀντίθε-

τον ἐκείνου. Ἐξετάσατε καὶ ἴδτε ὅποια κακὰ ἐροτικά, ὅποια ὀκνηρία, ὅποια ρυπαρὰ ὀρέξεις καὶ ποῖα ροσηρὰ συμβεβηκότα κρύπτονται ὑπὸ τὸ ἐλκυστικὸν ἐξωτερικὸν καὶ τὸ πικρὸν τοῦ θαμνῶς τῶν βουλευμάτων.

Δότε μοι εἰκοσιν ἐξ αὐτῶν, καὶ θὰ σῶς εἴπω πόσα καλὰ εἶνε ἀνάγκη τὰ παρασκευασθῶσιν εἰς τὰς φυλακάς.

## TO TYPE-WRITER

Ὁ χρόνος εἶνε χρῆμα, εἶπερ ὁ Φραγκλῆτος, καὶ τοῦτο ἐπαρέλαβον οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ τρεῖς γενεαὶ Εὐρωπαίων: ὁ χρόνος ὅμως εἶνε τι μεγαλειότερον τοῦ χρήματος, οἱ δὲ Ἀμερικανοὶ τὸ ἀπέδειξαν τρανῶτα, ἐφευρίσκοντες τὸ Typewriter, ἀπλουστάτην μηχανὴν παράγουσαν εἰκοσιν ἔντυπα ἀντίγραφα οἰομένητε ἐγγράφον εἰς τὸ τρίτον μῶλις τοῦ χρόνου, ὃν θὰ ἀπῆιτε ἢ διὰ τῆς χειρὸς γραφῆς αὐτοῦ.

Ἀπὸ τοῦ 1714 ἤδη, ἀγγλος τις, ὁ Ἑρρίκος Μίλλ, ἐλάβανε προνόμιον ἐφευρέσεως διὰ τυπωτικὴν τινὰ μηχανήν: ἀπὸ τῆς ιδέας ταύτης εἰς τὸν τηλεγράφων Οὐγκες μεγάλη ὑπάρχει ἀπόστασις, ὅπως δῆποτε ὅμως, ἡ πρώτη ιδέα τοῦ προχείρου τύπου εἶνε ἡδη παλαιά.

Ἡ δευτέρα μηχανὴ ὑπῆρξεν ἡ τοῦ Γκούρμπερ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν: ἦτο ὅμως βραδεῖα, ἐροχλητικὴ καὶ σχεδὸν ἀχρηστος.

Τῷ 1848 ὁ Φαίμπανς ἔκαμε πάλιν ἀπόπειραν, ἥτις οὐδὲν πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ἔσχε. Πλεῖστοι ἄλλαι ἐφευρέσεις καὶ τελειοποιήσεις ἠκολούθησαν αὐτῇ, ὥς ὅς ἐκ τοῦ διασημοῦ ἀμερικανικοῦ ἐργασταίου Ρέμιγκτων ἐξῆλθεν τὸ τέλειον Typewriter, ὅπερ, διὰ 39 πλήκτρων, παράγει 80 κεφαλαῖα καὶ μικρὰ στοιχεῖα, ἀριθμοὺς, στίξεις καὶ σημεῖα.

Τὸ Typewriter γράφει, ἢ, κάλλιον τυπώνει 80 λέξεις τὸ λεπτόν: παρέχον τὸ πλεονέκτημα τὸ ἐκτυπῶνται ταῦτοχρόνως, διάφορα ἀντίτυπα, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων δύναται τὰ παραχθῶσι 50 καὶ πλέον ἀντίτυπα διὰ τοῦ Ἡλεκτρογράφου.

Πολλὰ ἑκατοστῆς τῶν μηχανῶν τοῦτωρ ἐργάζονται ἤδη εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα τῆς Βασιλευστέρας καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τοῦ Καναδά. Τὰς μηχανὰς ταύτας μεταχειρίζεται ἡδη καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις, ὡς καὶ πλεῖστοι σιδηροδρομικαὶ καὶ τηλεγραφικαὶ Εταιρίαι, τράπεζαι, ἐκπαιδευτήρια.

Δύο μεγάλοι ἐμπορικὸι οἶκοι, Bradstreet καὶ Due Company, μεταχειρίζονται ἡδη ἀπὸ 500 Type Writers ἑκαστos.

Τὸ Typewriter εἶνε τόσον ἀπλοῦν, ὥστε ὀλίγοις μόνον δοῖται ἀρκοῦσιν ὅπως μάθῃ τις τὰ χειρίζεται αὐτό, ὀλίγοις δὲ ἡμέραις ὅπως χειρίζεται αὐτό μετὰ ταχύτητος. Τὸ Typewriter εἶνε ὀφελιμώτατον διὰ τοὺς κακογράφους, διὰ τοὺς ἐπαγορεύοντας καὶ διὰ τοὺς συνθέτορας. Εἶνε δὲ μέγιστον ἐνεργετικὸν διὰ τὸν ἀναγινώσκοντα.

Τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Ὑποργείων τῆς Ἰταλίας ἐπρομηθεύθη ἡδη τοιαύτην μηχανήν, πιθανῶς δὲ θὰ εἰσαχθῇ καὶ εἰς ἄλλα δημόσια τῆς Ἰταλίας γραφεῖα.